

дѣлиха отъ своята срѣда, споредъ нуждата, подкомисии: така, комисията по статистиката на производството опредѣли подкомисии за статистиката на индустриалното производство, за статистиката на минитѣ и на металургията и за статистиката на риболовството. Въ комисииѣ се прегледаха и обсъдиха най-внимателно текстоветѣ на конвенцията, заедно съ анекситѣ. Следъ това възприетитѣ отъ комисииѣ текстове и резолюции бидоха обсъдени подробно въ пленума на конференцията, гдето тѣ преминаха на три четения. Окончателната имъ редакция бѣ дадена отъ единъ специаленъ редакционенъ комитетъ. Третото четене и окончателното приемане на текстоветѣ стана на 13 декември, а подписването на конвенцията — на 14 декември, преди пладне, следъ което конференцията биде закрыта съ една прощална речъ на председателя.

Решенията на конференцията се оформиха въ три документи: конвенция, протоколъ и финаленъ актъ. Конвенцията съдържа споразумението, постигнато между държавитѣ, участващи въ конференцията, върху воденето на стопанскитѣ статистики и учредяването на комитета на експертитѣ; къмъ нея сж прибавени шестъ допълнения (annexes), които се отнасятъ до статистиката на външната търговия, статистиката на риболовството, статистиката на минитѣ и металургията, преброяване на индустрията, индекситѣ на индустриалната активностъ и всесвѣтското преброяване на земедѣлието. Въ протокола се съдържа гълкувания и обяснения на нѣкои отъ текстоветѣ на конвенцията, както и резервитѣ, направени отъ нѣкои държави; а въ финалния актъ е помѣстенъ списъка на участвувалитѣ въ конференцията страни и имената на тѣхнитѣ делегати, както и пожеланията, които конференцията изказа по отношение на развитието на икономическитѣ статистики въ бждеще.

Споредъ чл. 1 на конвенцията, договарящитѣ страни се задължаватъ да установятъ и публикуватъ за всички части отъ териториитѣ подъ тѣхно управление, по отношение на които се прилага конвенцията, и въ уговоренитѣ разни интервали, предвиденитѣ въ чл. 2 категории статистики. По отношение предвиденитѣ въ конвенцията задължения важатъ гълкуванията и резервитѣ, които фигуриратъ въ протокола, добавенъ къмъ конвенцията, а така сжщо и резервитѣ, които биха могли да бждатъ направени по-късно, по силата на чл. 17 отъ сжщата конвенция. Тоя членъ предвижда, че правителствата на странитѣ, които биха се присъединили допълнително къмъ конвенцията, могатъ да направятъ резерви; но тия резерви биха били считани за приети, ако шестъ месеца следъ съобщението имъ, чрезъ секретарията на Обществото на народитѣ на държавитѣ, ратифицирали или присъединили се къмъ конвенцията, нито една

отъ последнитѣ не би направила срещу тѣхъ възражения.

Членъ втори на конвенцията изброява икономическитѣ статистики, които подписалитѣ конвенцията държави се задължаватъ да водятъ. Тѣ сж: статистика на външната търговия, статистика на корабитѣ, статистика на професиитѣ, статистика на земедѣлието, скотовъдството, горитѣ и риболовството, статистика на минитѣ и металургията, статистика на индустрията, индекси на пазарнитѣ цени. Ние ще разгледаме по отдѣлно главнитѣ положения, които съдържа конвенцията по отношение на всички тия статистики.

III. Статистика на външната търговия. Конвенцията задължава държавитѣ да даватъ годишни и месечни сведения за количеството и стойността на внесенитѣ и изнесени стоки, а така сжщо годишни и, ако е възможно, тримесечни, а предпочително месечни сведения за тонажа-нетото на корабитѣ отъ всѣка националностъ, използвани въ външната търговия, влѣзли или излѣзли въ и отъ пристанищата на държавата. Не е задължително, обаче, да се даватъ сведения за количеството на отдѣлнитѣ категории стоки, когато тия сведения не представляватъ нѣкаква практическа полза отъ статистическа гледна точка. При това, изброяването на отдѣлнитѣ видове стоки и съответнитѣ сведения могатъ да бждатъ давани въ съкратена форма, а въ случаитѣ, при които външната търговия на една страна е относително малко важна, сведенията могатъ да иматъ характеръ на едно просто резюме.

Въ посветения на статистиката на външната търговия анексъ се установяватъ нѣкои основни положения и опредѣления, чрезъ които се гони целта да се направятъ сравняеми даннитѣ за външната търговия на различнитѣ страни. Въ първата си часть тоя анексъ приема, че държавитѣ могатъ да водятъ статистиката на външната си търговия или, показвайки отдѣлно специалната и генералната търговия, или пъкъ показвайки вноса като глобална търговия и съ отдѣлно разработване на даннитѣ за вторичния експортъ (реекспорта). Тоя отдѣлъ опредѣля точно понятията специаленъ вносъ и износъ, национализирани стоки, директенъ и индиректенъ транзитъ и генерална търговия. Заедно съ това се уговаря, че стойноститѣ на стокитѣ въ външната търговия трѣбва да бждатъ установени чрезъ деклариранитѣ стойности, отъ страна на импортъоритѣ и експортъоритѣ, за всѣка отдѣлна пратка, следъ което, за да се усигури точността на даннитѣ, тѣ трѣбва да бждатъ подложени на една систематическа провѣрка. Стойноститѣ ще се изчисляватъ, като се вземе предвидъ, за вноса, стойността на стоката въ мѣстото на тръгването, заедно съ разноситѣ по превоза и осигуровката отъ това